

у відношенні особи, яка потерпає від насильства і щоб забезпечити право кожного члена сім'ї як громадянина на безпеку життя, волю і охорону гідності.

Список бібліографічних посилань

1. Коряковцева О. А., Рожков М. И. Комплексная поддержка молодой семьи : учеб. пособие. М. : ВЛАДОС, 2008. 204 с.

2. Карабанова О. А. Психология семейных отношений и основы семейного консультирования : учеб. пособие. М. : Гардарики, 2005. 320 с.

3. Психологічне насильство в сім'ї – як позбутися // VONA : жіночий журн. URL: <http://vona.pp.ua/psixologichne-nasilstvo-v-sim-yi-yak-pozbutisya/> (дата звернення: 19.10.2017).

4. Холостова Е. И. Социальная работа с семьей : учеб. пособие. М., 2008. 212 с.

Одержано 29.10.2017

УДК 343.1(477)

Ксенія Константинівна ЧЕРКАС,
*здобувач ступеня вищої освіти «магістр»
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Дмитро Петрович ПИСЬМЕННИЙ,
*кандидат юридичних наук, професор,
професор кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ*

**ЩОДО ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ ІНСТИТУТУ
УКЛАДЕННЯ УГОД У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ**

Із набранням чинності Кримінальним процесуальним кодексом України відбулись певні зміни у національному законодавстві, які зумовили виникнення принципово нових інститутів кримінального судочинства. Одним із яких є інститут укладення угод у кримінальному провадженні, створений з метою задоволення інтересів сторін кримінального провадження шляхом досягнення компромісу.

Слід зазначити, що відповідно до ст. 468 КПК України може бути укладено такі види угод:

© Черкас К. К., 2017

- угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;
- угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Угода про примирення є так званим врегулюванням суспільних відносин, проте, існують певні недоліки щодо посередництва під час реалізації даної угоди. Так, наприклад, не можна не погодитися із думкою Г. Ю. Сасенко, яка зазначає, що має місце невизначеність вимог до процесуального статусу особи-посередника, яка сприяє переговорам сторонами кримінального провадження при укладенні угоди про примирення. Запропоновано здійснювати професійну підготовку посередників, внаслідок чого вони зможуть виконувати обов'язки посередника-медіатора на фаховому рівні в будь-яких правових спорах. Доцільність такої підготовки підтверджують результати проведеного анкетування, зокрема: 45,9% опитаних працівників вважають, що посереднику необхідно мати вищу юридичну освіту, досвід роботи у галузі кримінального права, а 33,9% погодилися з тим, що вказаній особі необхідна спеціальна підготовка медіатора та практичний досвід. Акцентовано увагу на доцільності створення Єдиного реєстру медіаторів та спілки медіаторів України, яка б здійснювала контроль за професійною діяльністю медіаторів [2].

У ст. 46 Кримінального кодексу України вже давно визначені умови примирення винного з потерпілим, на відміну від угод про визнання винуватості. Щодо цього, Ю. М. Дьомін відмічає, що на практиці «домовленість» слідчого з підозрюваним, обвинуваченим нерідко мала місце і раніше, однак при цьому підозрюваному, обвинуваченому не надавалось жодних процесуальних гарантій вирішення питання про покарання, що значно обмежувало ступінь його співпраці з органами досудового розслідування [3]. Отже, можна сказати, що даний вид угоди дає змогу досягнути консенсусу між сторонами провадження на взаємовигідних умовах, при яких сторона обвинувачення втрачає менше часу та ресурсів для розслідування кримінального правопорушення, у той час як, підозрюваний чи обвинувачений отримує можливість застосування щодо нього альтернативного покарання або взагалі звільнення від його відбування.

Варто відмітити, що основоположним завданням укладання угод є не встановлення істини у кримінальному

провадженні, а задоволення потреб сторін шляхом досягнення домовленості між ними.

Також поряд із низкою позитивних чинників, існують деякі проблемні питання, наприклад, укладення угоди про визнання винуватості цілком може нівелювати принцип презумпції невинуватості особи. Не слід забувати й про те, що цілком можливо процес доказування з боку сторони обвинувачення може відійти на другий план, оскільки підозрюваний чи обвинувачений заздалегідь визнає себе винуватим у вчиненні того чи іншого кримінального правопорушення.

Загалом, інститут укладення угод, як і будь-яка інша інституція кримінального судочинства, створена з метою позитивної динаміки його функціонування.

На наше переконання, відносно новий для вітчизняного законодавства інститут укладення угод сприяє спрощенню процедури кримінального провадження, а також надає змогу сторонам вільно в межах закону реалізовувати свої права. Що стосується саме угод про визнання винуватості, то позитив ми вбачаємо у тому, що підозрюваний чи обвинувачений набуває певних змін у своєму процесуальному статусі, оскільки отримує змогу брати участь у встановленні винуватості та призначенні покарання.

Список бібліографічних посилань

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 24.10.2017).

2. Саєнко Г. Ю. Провадження на підставі угод у кримінальному процесі України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2017. 20 с.

3. Дьомін Ю. Інститут угод у кримінальному провадженні: важливі аспекти правозастосування. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2013. № 4. С. 11–19.

4. Кримінальний процес : підручник / Ю. М. Грошевий, В. Я. Тацій, А. Р. Туманянц та ін. ; за ред. В. Я. Тація, Ю. М. Грошевого, О. В. Капліної, О. Г. Шило. Харків, 2013. 824 с.

Одержано 26.10.2017

